

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o Evropski prostovoljski enoti za humanitarno pomoč: omogočanje in spodbujanje sodelovanja državljanov vseh držav članic Unije (raziskovalno mnenje na zahtevo litovskega predsedstva)

(2014/C 67/03)

Poročevalec: **Giuseppe IULIANO**

15. aprila 2013 je litovsko predsedstvo sklenilo, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednjem dokumentu:

Evropska prostovoljska enota za humanitarno pomoč: omogočati in spodbujati sodelovanje državljanov vseh držav članic Unije

(raziskovalno mnenje na zaprosilo litovskega predsedstva).

Strokovna skupina za zunanje odnose, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 25. septembra 2013.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 493. plenarnem zasedanju 16. in 17. oktobra 2013 s 110 glasovi za in 2 vzdržanima glasovoma.

Uvod

Evropski ekonomsko-socialni odbor je vse od začetka namenjal veliko pozornost prostovoljstvu, saj pomeni konkreten izraz delovanja državljanov za solidarnost, socialno kohezijo in izboljšanje družb, v katerih prostovoljci izpolnjujejo svoje naloge. Prostovoljstvo je, kot je bilo rečeno, "izraz velike mere dobre volje v posamezni družbi" in oprijemljiv odraz vrednot, ki na katerih temelji Evropska unija.

V različnih mnenjih se je EESO dotaknil vprašanj, povezanih s prostovoljstvom tako na nacionalni kot čezmejni ravni na področju EU, EESO pa je bil v resnici tudi prva evropska institucija, ki je predlagala evropsko leto prostovoljstva. Prav tako je EESO pripravil mnenja o vlogi civilne družbe v zunanjih odnosih EU in pri razvojnem sodelovanju.

Glede na vključitev posebne omembe ustanovitve Evropske prostovoljne enote za humanitarno pomoč – pobuda je bila kasneje poimenovana EU Aid Volunteers (prostovoljci v okviru pomoči EU) – v člen 214(5) Pogodbe o delovanju EU in na že začeti proces sprejetja uredbe, ki ureja izvajanje te pobude, je primerno, da EESO sprejme stališče, ki bo omogočalo vključitev pristopa evropske civilne družbe v uredbo in njeno kasnejše izvajanje.

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO pozitivno ocenjuje ustanovitev Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč oz. EU Aid Volunteers, saj lahko prispeva k spodbujanju sodelovanja evropskih državljanov na humanitarnem področju, zlasti prek organizacij civilne družbe, kot so specializirane nevladne organizacije.

1.2 Evropska prostovoljska enota za humanitarno pomoč mora biti instrument spodbujanja vključevanja držav članic s tradicionalno manjšo dejavnostjo na humanitarnem področju. V ta namen EESO predlaga razmislek o uvedbi posebnih ukrepov za okrepitev sodelovanja prostovoljcev teh držav in spodbujanje njihovih socialnih in humanitarnih organizacij.

1.3 Da bi spodbujali podporo državljanov humanitarni dejavnosti in njihovo priznavanje vloge prostovoljstva, EESO priporoča razmislek tudi o ukrepih razširjanja in ozaveščanja o teh temah, ki bi bili namenjeni širši publikli.

1.4 EESO potrjuje in podpira cilje in sredstva humanitarne pomoči, izražene v okviru Evropskega soglasja o humanitarni pomoči, ter izraža prepričanje, da humanitarna pomoč zajema zaščito žrtev humanitarnih kriz, varstvo njihovega dostojanstva in spoštovanje njihovih pravic.

1.5 EESO poudarja široko pojmovanje humanitarne dejavnosti, ki presega golo pomoč, in spominja na bistveno potrebo po spoštovanju humanitarnih načel humanosti, nepristranskosti, nevtralnosti in neodvisnosti ter pravnih norm, ki narekujejo humanitarno delovanje.

1.6 EESO želi opozoriti na svojevrstnost humanitarne dejavnosti in na nevarnost, da bi jo pomešali z drugo vrsto poklicnih dejavnosti. V času sedanje gospodarske krize je to še posebej pomemben vidik tako znotraj EU kot tudi pri njenem zunanjem delovanju.

1.7 EESO poudarja, da obstoj različnih zakonodaj na področju prostovoljstva v različnih državah članicah utegne negativno vplivati na pobudo EU *Aid Volunteers*.

1.8 Prostovoljce je vedno treba vključevati na podlagi potreb ter po analizi in oceni situacije in potreb prebivalstva, prizadega zaradi naravnih nesreč ali zapletenih kriz.

1.9 V predlogu uredbe ⁽¹⁾ je poudarjena potreba po razvoju standardov za vse dele procesa sodelovanja prostovoljcev. EESO deli to skrb in predlaga, da bi ti standardi temeljili na dobrih praksah humanitarnega sektorja in že obstoječih kakovostnih pobudah.

1.10 Prostovoljci običajno delujejo prek socialnih organizacij, v manjši meri pa tudi prek javnih institucij civilnega značaja. Kakovost institucij je še posebej pomembna za uspeh dela. EESO soglaša s potrebo po napredovanju v smeri mehanizmov certificiranja organizacij, ki bi temeljili na izkušnji in dosežkih humanitarnega sektorja. Merila certificiranja bi morala veljati – vendar jih je treba prilagoditi – za organizacije gostiteljice pomoči v prizadetih državah.

1.11 EESO želi izraziti prepričanje, da je mehanizem certificiranja treba razviti na podlagi vseh teh izkušenj in da je pri njegovem uresničevanju treba vključiti bistvena merila transparentnosti, svobodne konkurence, enakih možnosti in polaganja računov. Pobuda bi morala omogočiti sodelovanje nevladnih organizacij držav z manjšo tradicijo na tem področju.

1.12 EESO izraža prepričanje, da je poleg tehnično-strokovnega usposabljanja – ki je vsekakor pomembno – potrebno nameniti večjo pozornost usposabljanju na področju vrednot, usposabljanju glede prizadetega prebivalstva, medkulturni razsežnosti, spoštovanju, psihosocialnim vidikom pomoči ... skratka, številnim vprašanjem, ki so značilna za humanitarno delovanje in presegajo tehnični vidik.

1.13 Glede sodelovanja podjetij z izkušnjami na področju prostovoljstva v podjetjih ali drugimi izkušnjami EESO meni, da je vprašanje treba poglobljeno proučiti in pri tem ovrednotiti tudi vlogo malih in srednje velikih podjetij.

⁽¹⁾ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (COM(2012) 514 final).

2. Splošni vidiki

2.1 Čeprav sta bila prostovoljstvo in delovanje prostovoljcev vedno del pravnega reda EU in so se evropske institucije že pred desetletji lotile različnih tovrstnih projektov in programov, Pogodba o delovanju Evropske unije prostovoljstvo izrecno omenja samo enkrat, in sicer v členu 214(5) v poglavju o humanitarni pomoči. V njem je za prispevek mladih Evropejcev k humanitarnim dejavnostim predlagana ustanovitev Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč.

2.2 Vključitev te omembe je bila iz različnih razlogov presenetljiva; prostovoljstvo je bilo v Pogodbi omenjeno samo na tem mestu. Čeprav je humanitarna dejavnost eno najbolj profesionaliziranih področij sodelovanja, ni omenjeno prostovoljstvo v drugih sektorjih, na katerih so v Evropi že obstajale izkušnje, na primer na področju mladih, sociale itd. Institucije EU so se izvajanja te direktive lotile šele po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. Komisija je tako začela več študij o izvedljivosti in možnem učinku pobude, začeli pa so se tudi izvajati različni pilotni projekti, s pomočjo katerih naj bi izluščili nauke in jih spravili v življenje. ⁽²⁾ Med spremembe, do katerih je sčasoma prišlo, štejeta preimenovanje pobude v *Aid Volunteers* in napredek razprave o uredbi, ki ureja izvajanje te pobude.

2.3 EESO želi spomniti, da je bilo prostovoljstvo vedno zajeto v delovanje mnogih evropskih socialnih organizacij in da je zato EESO v svojem delu vedno posvečal pozornost njegovemu spodbujanju in razširjanju.

2.4 Hkrati se je v več mnenjih izrekel o različnih vidikih razvojnega sodelovanja in zunanega delovanja Unije, posebno pozornost pa je posvečal področjem, povezanim z njegovim poslanstvom, med drugim vlogi civilne družbe ter delavskim in socialnim pravicam.

2.5 Humanitarna pomoč je eden izmed sestavnih delov zunanega delovanja Unije in je tudi eno od področij, na katerih sta sodelovanje in osrednja vloga civilne družbe najočitnejša. Več kot 47 % humanitarne pomoči Evropske komisije se odvija prek nevladnih organizacij ⁽³⁾ in nekaj podobnega se dogaja v večini držav članic. Poleg tega je to ena izmed politik EU, ki je, kot kažejo raziskave Eurobarometer, ⁽⁴⁾ deležna velike podpore evropskih državljanov.

⁽²⁾ GD ECHO je o tej temi v letih 2006, 2010 in 2012 naročil tri predhodne ocene: *Review concerning the establishment of a European Voluntary Humanitarian Aid Corps*, 2006; *Review concerning the establishment of a European Voluntary Humanitarian Aid Corps – Final report*, 2010, in *Impact Assessment on the establishment of a European Voluntary Humanitarian Aid Corps*, 2012.

⁽³⁾ Podatki ECHO iz leta 2012: http://ec.europa.eu/echo/files/funding/figures/budget_implementation/AnnexV.pdf.

⁽⁴⁾ Eurobarometer iz marca 2012, posvečen tej temi, kaže, da 88 % evropskih državljanov podpira financiranje teh dejavnosti: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_383-384_fact_es_en.pdf (v angl.).

2.6 Od leta 1996 ima Evropska komisija z Uredbo (ES) št. 1275/1996 trdno podlago za svoje humanitarno delo, ki je bila še okrepljena s sprejetjem Evropskega soglasja o humanitarnega delovanja, ki so ga leta 2007 podpisale vse tri institucije (Svet, Komisija in Parlament) in ki vzpostavlja splošni okvir na področju humanitarne pomoči. Dokument vsebuje skupno vizijo, politične cilje in načela humanitarne pomoči EU ter predstavlja vizijo EU, ki se enoglasno in učinkoviteje odziva na humanitarne potrebe. Prav tako opredeljuje vlogo držav članic in skupnih institucij. Poleg tega člen 214 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) opredeljuje humanitarno pomoč kot samostojno politiko.

2.7 EESO soglaša in podpira stališče, izraženo v okviru Evropskega soglasja o humanitarni pomoči, da je cilj humanitarne pomoči EU "zagotoviti ukrepanje ob nesreči na osnovi potreb, katerega namen je obvarovati življenje, preprečiti in olajšati človeško trpljenje ter ohraniti človekovo dostojanstvo, kadar koli je to potrebno, če so vlade in lokalni akterji preobremenjeni, nezmožni ali nepripravljeni ukrepati. Humanitarna pomoč EU vključuje operacije za pomoč, ublažitev in zaščito, da se obvaruje in ohrani življenja v humanitarnih krizah ali takoj po njih, pa tudi ukrepe za olajšanje ali zagotovitev dostopa do ljudi v stiski in prostega pretoka pomoči. Humanitarna pomoč EU se zagotavlja kot odziv na krize, ki jih je povzročil človek (tudi na zahtevne izredne razmere), in naravne katastrofe, in sicer glede na potrebe." ⁽⁵⁾ EESO zelo pozitivno ocenjuje omembo žrtev in varovanje človeškega dostojanstva, saj se tako presega zgolj podporni vidik pomoči.

2.8 Zato EESO poleg opredelitev pravic žrtev v mednarodnem in zgoraj omenjenih evropskih pravnih instrumentov opozarja na to, da nekatere priznane humanitarne organizacije, kot so Zdravniki brez meja, menijo, da je "humanitarna pomoč dejanje civilne družbe civilni družbi, človeka človeku, njen cilj pa je zaščititi življenje in olajšati trpljenje. Za razliko od drugih vrst pomoči njen cilj ni spreminjati družbo, temveč premagati začasno krizo. Namenjena je ljudem in ne državam." Vloga civilne družbe na humanitarnem področju je temeljna.

2.9 EESO želi pripomniti, da se je koncept humanitarne pomoči v zadnjih desetletjih razvijal in zajema preventivne vidike in zmanjševanje tveganja, pomoči, zaščite ter okrevanja po naravni nesreči ali vojni. Evropska unija je bila prek Evropskega soglasja o humanitarni pomoči vodilna na tem področju. Vendar humanitarna pomoč ni usmerjena samo v odzivanje na potrebe, marveč vključuje elemente pristopa, "temelječega na pravicah", in prizadevanj za obnovo dostojanstva oseb. V okviru pristopa, temelječega na pravicah, EESO lahko da svoj poseben prispevek.

⁽⁵⁾ Člen 8 Evropskega soglasja. Uradni list C 25, 30.1.2008, str. 1-12. Evropsko soglasje omenja tudi pobude, kot je projekt Sphere, ki opredeljujejo pravice prizadetih v humanitarnih krizah in njihovo zaščito. "Listina o humanitarni pomoči" in minimalni standardi projekta Sphere.

2.10 EESO poudarja tudi, da Evropsko soglasje o humanitarni pomoči in pobuda EU *Aid Volunteers* lahko prispevata k temu, da se bodo tem vprašanjem posvetili v nekaterih državah, ki imajo sicer manjšo tradicijo, vendar tudi velik potencial v novih vizijah, dinamičnosti in prostovoljcih. Ena od možnosti za pobudo EU *Aid Volunteers* bi morala biti tudi spodbujanje prostovoljstva državljanov na humanitarnem področju v vsej EU.

2.11 EESO zato pozdravlja pobudo EU *Aid Volunteers* in želi prispevati svoje zamisli k pripravi uredbe o tej pobudi, pri tem pa se dotakniti zlasti vidikov, ki so najbolj povezani s poslanstvom in izkušnjo posvetovalnega organa evropske civilne družbe.

3. Prostovoljstvo v okviru evropske pomoči

3.1 EESO soglaša z opredelitvami prostovoljstva, podanih v predlogu uredbe, ki so bile vključene v druga mnenja. EESO želi opozoriti na svojevrstnost humanitarne delovanja in na nevarnost, da bi ga pomešali z drugo vrsto poklicnih dejavnosti. V času sedanje gospodarske krize je to še posebej pomemben vidik tako znotraj EU kot tudi pri njenem zunanjem delovanju. Zato EESO v nekaterih primerih predlaga oceno možnega gospodarskega učinka evropskega prostovoljstva v državah gostiteljicah.

3.2 EESO želi spomniti, da morajo zakonodaje o prostovoljstvu v Evropski uniji in zlasti o mednarodnem delovanju prostovoljcev biti skladne. Poudarja, da obstoj različnih zakonodaj na področju prostovoljstva v različnih državah članicah utegne negativno vplivati na pobudo EU *Aid Volunteers*. ⁽⁶⁾

3.3 EESO obenem izraža prepričanje, da tovrstna pobuda mora prispevati k temu, da bodo ta vprašanja upoštevali v državah z manjšo tradicijo na tem področju. V okviru te pobude bo treba paziti, da se bo organizacijam teh držav omogočilo spodbujati vključevanje prostovoljcev vse Unije na podlagi načela enakih možnosti. EESO predlaga izvajanje posebnih ukrepov za spodbujanje sodelovanje tako organizacij kot tudi prostovoljcev držav članic, ki so doslej manj sodelovale pri humanitarnih nalogah.

⁽⁶⁾ Mnenje EESO o *Sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Sporočilo o politikah EU in prostovoljstvu: priznavanje in spodbujanje čezmejnih prostovoljnih dejavnosti v EU*. COM(2011) 568 final, UL C 181, 21.6.2012, str. 28-34.

3.4 Čeprav je sprva predlog PDEU delo prostovoljcev omejeval na humanitarno pomoč, dejansko velik del financiranih pilotnih projektov in velik del nalog, dodeljenih prostovoljcem, bolj sodi na področja razvojne pomoči, zmanjševanja tveganj nesreč, sanacije in obnove, blažitve, odpornosti ... EESO se zdi ta prilagoditev razumljiva in predlaga, da se prouči, kako se prostovoljstvo v prihodnje lahko razvija v okviru razvojnega sodelovanja EU.

3.5 Prostovoljno delo v okviru evropske humanitarne pomoči in nasploh razvojno sodelovanje mora biti skladno s preostalimi dejavnostmi evropskih institucij, se z njimi dopolnjevati in se vključevati vanje. EESO meni, da je prostovoljstvo lahko koristno na drugih področjih mednarodnega razvojnega sodelovanja, vendar mora temeljiti na razumnosti in previdnosti ("do no harm"), okoliščine, v katerih sodelujejo prostovoljci, pa morajo biti omejene.

3.6 Zato EESO odobrava, da je Evropski parlament omejil možno sodelovanje prostovoljcev v primeru sporov, varnostnih groženj ali zahtevnih izrednih razmer. Varnost prejemnikov pomoči, prostovoljcev in osebja nasploh, zlasti v razmerah, v katerih se odvija humanitarna dejavnost, mora imeti prednost.

3.7 Zato EESO predlaga, da se napreduje pri opredelitvi vrst projektov, ki so najbolj primerni za sodelovanje prostovoljcev ali da se vsaj natančneje opredelijo vrste ukrepov, pri katerih naj prostovoljci v okviru pobude ne bi sodelovali. Področje humanitarne dejavnosti je zelo široko in raznoliko, zato je treba določiti okvire, v katerih je prostovoljno delo najbolj primerno.

3.8 EESO prav tako pozdravlja to, da je bil koncept prostovoljstva mladih, ki je izhajal iz Pogodbe, nadomeščen z bolj realističnim konceptom, ki zajema različne vrste prostovoljstva, potrebne lastnosti za prostovoljstvo, prepoznavne vrednote itd. EESO meni, da so še potrebna prizadevanja za doseg ustreznega ravnovesja med spoloma pri tem projektu.

4. Izzivi pri izvajanju pobude EU Aid Volunteers

4.1 K uresničevanju pobude *Aid Volunteers* institucije EU pristopajo preudarno. Ocena pilotnih projektov in doslej izvedenih projektov bi morala biti temelj pristopanja k prihodnjim izzivom in spoprijemanja z njimi. Izsledke teh ocen bi bilo treba dati na voljo vsem zainteresiranim stranem in razpravljati o nauku, ki ga je mogoče potegniti iz njih.

4.2 Prostovoljce je vedno treba vključevati na podlagi potreb ter prošnji po analizi in oceni situacije in potreb prebivalstva,

prizadetega zaradi naravnih nesreč ali zapletenih kriz. Temeljnega pomena je povezovanje z mehanizmi usklajevanja tako na evropski ravni (Delovna skupina za humanitarno pomoč in pomoč v hrani (COHAFA), mehanizmi GD ECHO) kot tudi na mednarodni ravni (OCHA).

4.3 Prav tako je treba vzpostaviti jasne mehanizme s specializiranimi mrežami v humanitarnem sektorju, kot so (trenutno) med drugim Mednarodna federacija Rdečega križa in Rdečega polmeseca, VOICE (prostovoljske organizacije za sodelovanje v izrednih razmerah) ali Mednarodni svet prostovoljskih organizacij (ICVA).

4.4 V predlogu uredbe je poudarjena potreba po razvoju standardov za vse dele procesa sodelovanja prostovoljcev iz tretjih držav. EESO deli to skrb in predlaga, da bi ti standardi temeljili na dobrih praksah humanitarnega sektorja in že obstoječih kakovostnih pobudah. (7)

4.5 V teh standardih je treba posebno pozornost nameniti vprašanju varnosti in zagotovitvi pogojev, ki omogočajo izvajanje dejavnosti prostovoljcev in njihovo dodano vrednost v humanitarnih projektih.

4.6 Prostovoljci običajno delujejo prek socialnih organizacij, v manjši meri pa tudi prek javnih institucij civilnega značaja. Kakovost institucij je še posebej pomembna za uspeh dejavnosti. EESO soglaša s potrebo po napredovanju v smeri mehanizmov certificiranja organizacij, ki bi temeljili na izkušnji in dediščini humanitarnega sektorja. Zato EESO predlaga analizo in ovrednotenje izkušenj, ki jih je GD ECHO pridobil prek okvirnih sporazumov o partnerstvu z nevladnimi organizacijami in agencijami OZN. (8)

4.7 EESO želi izraziti prepričanje, da je mehanizem certificiranja treba razviti na podlagi vseh teh izkušenj in da je pri njegovem uresničevanju treba vključiti bistvena merila transparentnosti, svobodne konkurence, enakih možnosti in prevzemanja odgovornosti. Pobuda bi morala omogočiti sodelovanje nevladnih organizacij držav s krajšo tradicijo na tem področju. V ta namen EESO predlaga pripravo posebnih ukrepov za razširjanje pobude EU *Aid Volunteers* in humanitarne dejavnosti, zlasti v teh državah članicah.

(7) EESO se zavzema za poseben nadzor v zvezi s pobudo za skupne standarde (IJS), ustanovljen po treh najpomembnejših pobud za izboljšanje humanitarnega delovanja, tj Sphere Project, Pobuda za HAP (Pobuda za partnerstvo za humanitarno odgovornost) in Ljudje v zakoniku o pomoči dobre prakse.

(8) Priporočila usmerjevalnega odbora za humanitarni odziv, ki trenutno poteka razprava je treba tudi spremljati, medtem ko je treba preučiti mehanizme za akreditacijo v nekaterih državah članicah, da bi poiskala skladnih pristopov in preprečitev podvajanja.

4.8 Merila certificiranja bi morala veljati – vendar jih je treba prilagoditi – za organizacije gostiteljice pomoči v prizadetih državah. Ukrepi krepitve zmožnosti organizacij gostiteljic bi morali biti prednostna naloga, ki bi ji bilo v okviru projekta treba nameniti tehnično, logistično in finančno podporo. Pobuda je lahko instrument za podporo partnerjem na jugu in prispevek h krepitvi družb gostiteljic. EESO je glede tega vprašanja izkazal še posebno občutljivost in je na tem področju sprejel različna mnenja. ⁽⁹⁾

4.9 EESO poudarja, da morajo institucije, ki pošiljajo in sprejemajo prostovoljce, biti civilne, saj je to način zagotavljanja humanitarnih načel in vrednot, pa tudi sprejetosti v prizadetih skupnostih.

4.10 Glede sodelovanja podjetij z izkušnjami na področju prostovoljstva v podjetjih ali drugimi izkušnjami EESO meni, da je vprašanje treba poglobljeno proučiti, da se predlagajo nekateri mehanizmi za to sodelovanje. EESO meni, da je v vsakem primeru treba spodbujati vlogo malih in srednje velikih podjetij in ne le, kot se je zgodilo v nekaterih primerih, velikih korporacij z oddelki za družbeno odgovornost podjetij in podobnimi oddelki.

4.11 Usposabljanje kandidatov za sodelovanje pri pobudi EU *Aid Volunteers* je bistvenega pomena za zagotavljanje dobrega poteka dejavnosti. EESO izraža prepričanje, da je poleg tehnično-strokovnega usposabljanja – ki je vsekakor pomembno – potrebno nameniti večjo pozornost usposabljanju na področju vrednot, usposabljanju glede prizadetega prebivalstva, medkulturni razsežnosti, spoštovanju, psihosocialnim vidikom pomoči ... skratka, številnim vprašanjem, ki so značilna za humanitarno delovanje in presegajo tehnični vidik. Če je kaj, po čemer se humanitarno delovanje razlikuje od drugih, je to prav poudarek

na načelih in vrednotah, kar mora biti bistvenega pomena pri usposabljanju prostovoljcev.

4.12 Zato se je treba opreti na enote, ki imajo v različnih državah članicah že izkušnje, in na vseevropske mreže usposabljanja – ne le na univerzitetne mreže, marveč tudi druge, ki delujejo v okviru nepridobitnih ustanov. Posebno pozornost je treba nameniti ukrepom usposabljanja, ki so bili vključeni v že uresničene pilotne projekte. EESO priporoča, da se čim prej zberejo dobre prakse na tem področju, da bodo služile kot referenčna merila za prihodnje predloge.

4.13 Predlog uredbe vsebuje razmislek o vzpostavitvi baze podatkov, v katero je mogoče vključiti morebitne prostovoljce, ki jih bo kasneje mogoče pritegniti prek različnih pooblaščenih organizacij ali morda prek služb Komisije. EESO želi opozoriti na to, da vključitev prostovoljca v neko organizacijo ni odvisna samo od tehničnih zahtev, marveč med drugim tudi od naklonjenosti skupnim vrednotam, sprejemanja nalog in poslanstva ustanove. Zato ne glede na končne rešitve, ki jih bo za podatkovne baze opredelila Evropska komisija, EESO izraža prepričanje, da morajo upoštevati ta vidik.

4.14 Uresničevanje pobude EU *Aid Volunteers* pomeni priložnost za razširjanje ukrepov ozaveščanja in izobraževanja evropskih državljanov o solidarnosti, o potrebi po tem, da se tokovi pomoči nadaljujejo tudi v kriznih časih, in za spodbujanje splošnih vrednot. EESO ne gre le za "prepoznavnost" ukrepov, marveč tako kot v drugih mnenjih želi poudariti potrebo po okrepitvi vezi z državljani. Pri tej nalogi imajo organizacije civilne družbe, od katerih so mnoge zastopane v EESO, temeljno vlogo. EESO meni, da bi ukrepi ozaveščanja morali biti usmerjeni v države, ki imajo doslej le manjšo tradicijo na humanitarnem področju.

V Bruslju, 16. oktobra 2013

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Glej mnenje REX/349: *Udeležba civilne družbe v politikah EU za razvoj in razvojno sodelovanje*. Poročevalec: g. Zufiaur.